హలో హలో ఓ అమ్మాయి

సి.ఎస్. చంద్రశేఖర్

"హలో"

"హలో. దేవదాసు రాసిన శరత్‌గారేనా?"

"దేవదాసు కాని శరత్‌ని"

"నమస్తే. నేను మీరున్న బిల్డింగ్‌లోనే ఓ అపార్ట్‌మెంట్‌లో ఉంటున్నాను. మా అమ్మా నాన్నలకు ఏకైక కుమార్తెను"

"అందుకు నేనేం చేయగలను? మిమ్మల్ని ఏకైక కుమార్తె కాకుండా చేయగలిగే శక్తి మీ అమ్మా నాన్నలకే ఉంది"

"జోక్ బాగుంది. నేను ఫోన్ చేసింది ఆ విషయం కనుక్కోవడానికి కాదు. మీ విషయం కనుక్కోవడానికి"

"నా విషయం మీకెందుకు?"

"మీకు పెళ్ళి అయిందని నేను, కాలేదని నా స్నేహితురాలు వంద రూపాయలు పందెం వేసుకున్నాము. మాలో ఎవరు గెలిచారో మీరే చెప్పాలి"

"మీరు మీ అమూల్యమయిన సమయాన్ని, ధనాన్ని వ్యర్థం చేస్తున్నారని బాధగా ఉంది."

"ఈ సమాధానం నాకు నచ్చింది. ధనాన్ని అన్నారు కాబట్టి, మీకు పెళ్ళి కాలేదని అర్థమైంది. ఈ విషయం నాకు మరింత నచ్చింది"

"ఇంతకూ ఎవరు మీరు?"

"వెన్నెల్లో ఆడపిల్లని"

"మీరు ఏ పిల్లయినా నాకు ఎందుకు ఫోన్ చేశారో చెప్పండి"

"నిన్న పార్టీ ఎలా జరిగింది?"

"ఏ పార్టీ?"

"టౌన్లో జరిగిన క్రికెట్ టోర్నమెంట్‌లో మీ బ్యాంకు జట్టు గెలుపొందిన సందర్భంగా మీరు చేసుకున్న పార్టీ"

"ఆ విషయం మీకెలా తెలుసు?"

"గోడకు చెవులుంటాయి"

"ఆ పార్టీలో గోడలే లేవు. బాల్కనీలో జరుపుకొన్నాం"

"పార్టీలో మీరు కూడా తాగారా?"

"ఛ ఛ. నాకా అలవాటు లేదు"

"ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు అదో క్వాలిఫికేషన్ అనుకుంటారుగా. నిజం చెప్పండి. నేనేం అనుకోను"

"అబద్ధం చెప్పాల్సిన అవసరం నాకు లేదు. నాకు త్రాగుడంటే అసహ్యం"

"ఎందుకు?"

ఒక్క క్షణం తటపాయించి చెప్పాడు.

"మా నాన్న ప్రతిరోజు తాగి ఇంటికొచ్చేవాడు. ఆయన తాగుడువల్ల మా అమ్మ ఎంతో బాధపడింది. ఎన్నో అవమానాలు ఎదుర్కోంది. ఆమెతోపాటు మేమూ ఆ బాధ భరించాము. అప్పుడే మద్యం ముట్టకూడదని నిశ్చయంచుకున్నాను. నా అలవాటు వల్ల రేపు నా భార్యా పిల్లలు బాధపడకూడదు. తాగడంలో ఆనందం ఉందో లేదో నాకు తెలియదు. కానీ ఒకరిని బాధపెట్టే ఆనందం నాకు అక్కర్లేదు."

"చాలా చక్కగా చెప్పారు. మిమ్మల్ని చేసుకోబోయే అమ్మాయి చాలా అదృష్టవంతురాలు"

"ఇంతకూ మీరు నాకు ఎందుకు ఫోన్ చేశారో చెప్పలేదు"

"మీతో మాట్లాడుదామని"

"నాతో మాట్లాడితే మీకేం లాభం?"

"ఓ మంచి వ్యక్తితో పరిచయం కలుగుతుంది కనుక"

"నేను మంచివాణ్ణని ఎలా చెప్పగలరు?"

"నేను చూశాను కాబట్టి"

"ఎప్పుడు?"

"ఒక రోజు నేను స్కూటీలో వస్తూంటే మీరు మోటర్ బైక్ మీద ఎదురొచ్చారు. ఒక పక్క ట్రాక్టర్, మరో పక్క అంబాసిడర్ కారు నిలబడి ఉన్నాయి. ఆ చిన్న వీధిలో, ఆ వాహనాల మధ్య ఉన్న కొద్ది స్థలంలో మనం ఎదురుపడ్డాము. ముందుమీరే వచ్చినా, నేను చూసుకోకుండా కొంతదూరం వచ్చేశాను. మీరు వీలైనంత పక్కకు జరిగి నాకు ట్రాక్టర్ తగలకుండా దారి ఇచ్చారు. ఈ కాలంలో

అందరూ ఫాస్ట్. ఇంకో మనిషి గురించి ఆలోచించే ఓపికా, తీరికా ఎవరికీ ఉండవు. కానీ మీరు ఎదుట మనిషి క్షేమం గురించి అంత కన్సర్న్ చూపడం నన్ను ఆశ్చర్య పరిచింది. మీరు అందరిలాంటివారు కారని నాకు అనిపించింది. అందుకే మీకు థ్యాంక్స్ చెబుదామని ఫోన్ చేశాను"

శరత్‌కూ గుర్తొచ్చింది ఆ సన్నివేశం. అయితే ఆ అమ్మాయికి ట్రాక్టర్ తగలకూడదని తను వీలైనంత పక్కకు జరిగే ప్రయత్నంలో ఆమె మొఖం సరిగా చూడలేదు. ఇప్పుడు ప్రయత్నించినా గుర్తు రాలేదు అతనికి.

"మీ రూపం నాకు గుర్తు రావడం లేదు. ఎప్పుడు కనిపిస్తారు మళ్ళీ"

"అపురూపమయినవి అంత సులభంగా కనపడకూడదు. ఉంటాను. మళ్ళీ రేపు ఇదే సమయానికి ఫోన్ చేస్తాను. బై"

* * *

ఆ అమ్మాయి శరత్‌కు రోజూ ఫోన్ చేస్తూ అతనితో పరిచయం పెంచుకుంది. అయితే అతనికి తన పేరూ, ఫోన్ నెంబరు చెప్పలేదు. శరత్ రోజు బ్యాంకు నుంచి రాగానే ఆ అమ్మాయి ఫోన్ కోసం ఎదురు చూడటం అతని దినచర్యగా మారింది.

ఒకరోజు ఫోనులో మాట్లాడుతూ "మీకు పెళ్ళయిందా?" అని అడిగాడు.

"లేదు"

"ఎలాంటి భర్త కావాలనుకుంటున్నారు మీరు?"

"అతనికి కొన్ని ప్రత్యేకతలుండాలి. సంగీతంలోనో, సాహిత్యంలోనో, స్పోర్ట్స్‌లోనో ప్రవేశముండాలి. ఉదయం లేచి ఆఫీసుకెళ్ళి, సాయంత్రం అలసి వచ్చి, టీవీ చూసి పడుకొనే భర్త నాకు వద్దు. ఏదో ఒక వ్యాపకంతో అతను బిజీగా ఉండాలి. ఒకవేళ ఎందులోనూ ప్రవేశం లేకపోయినా కనీసం పదిమందికి మంచి చేస్తూ, మంచి చెబుతూ ఉండాలి.

"మీ అభిరుచులకు తగిన భర్త దొరకాలని కోరుకుంటున్నాను"

"థ్యాంక్యూ"

"మీరేం చేస్తున్నారు?"

"మీతో ఫోనులో మాట్లాడుతున్నాను"

"నేను అడిగింది మీ ఉద్యోగం గురించి"

"నేను మొన్నే ఎం.ఎస్.సి. ఫిజిక్స్ పాసయ్యాను. యూనివర్సిటీ ఫస్ట్ వచ్చాను. సివిల్ సర్వీసెస్ ప్రిలిమ్స్ పాసయ్యాను. ఫైనల్‌కు ప్రిపేర్ అవుతున్నాను"

"యు ఆర్ గ్రేట్. యు విల్‌కమ్ అవుట్ సక్సస్‌ఫుల్లీ ఇన్ ఫైనల్ ఆల్సో"

"థాంక్యూ"

"ఇంతకూ మీ పేరేమిటో చెప్పలేదు"

"కనుక్కోండి చూద్దాం"

"క్లూ ఏదైనా ఇవ్వండి"

"నాది అచ్చమైన తెలుగు పేరు. మా నాన్న గారికి సాహిత్యం మీద ఉన్న అభిమానంతో నాకా పేరు పెట్టారు.

"సాహితి"

"కాదు. ఈ కాలం కుర్రాళ్ళ ఊహకు అందనిది నా పేరు. దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి లాంటి వాళ్ళకే సాధ్యం అది."

"నాకు తెలిసింది మీ పేరు"

"చెప్పండి" ఎగ్జయిట్‌మెంట్ ధ్వనించింది ఆమె కంఠంలో.

"భావన"

బాప్‌రే. చాలా ఫాస్ట్ మీరు. కంగ్రాట్స్. ఎలా కనుక్కొన్నారు?

"దేవులపల్లిని భావకవి అంటారు కదా! మీరు ఆయన పేరు చెప్పడం వెనుక ఈ భావం ఉన్నదని అర్థమైంది. గెలిచినందుకు ఏమిస్తారు నాకు?"

"ఏం కావాలి మీకు?"

"ఒక ఇన్‌టాంజిబుల్ ఐటమ్ నాకు బహుమతిగా కావాలి"

"అర్థమైంది. అలా అడగగానే ఇచ్చేయ డానికి అది స్కూటీయో, టేప్‌రికార్డరో కాదు కదా. అవతలి వ్యక్తి గురించి పూర్తిగా తెలిశాకే ఇవ్వాలి"

"తెలుసుకొనే ఇవ్వండి"

"సరే మీ హాబీస్ ఏమిటి?"

"నాకు సంగీతమన్నా, సాహిత్యమన్నా, స్పోర్ట్స్ అన్నా చాలా యిష్టం. బ్యాంకు వదిలాక ఈ ముగ్గురు స్నేహితులతో కాలం గడుపుతాను"

ఉచిత నోటు పుస్తకాల పంపిణీ

మదరాసు తెలుగు అభ్యుదయ సమాజం వారు ఇటీవల చెన్నైలోని సర్ పిట్టి త్యాగరాజశెట్టి ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యార్థులకు 7.7.04 బుధవారం ఉచితంగా నోటుపుస్తకాలను పంపిణీ చేశారు. ఈ కార్యక్రమానికి సమాజం ఉపాధ్యక్షులు పి. బాలకృష్ణ అధ్యక్షత వహించారు. ముఖ్య అతిథిగా కుమారి లలిత (త.నాడు ప్రభుత్వ సహాయకార్యదర్శి) పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయిని శ్రీమతి కె.జీవరత్నం, జనని ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ గుడిమెట్ల చెన్నయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా ఇటీవల స్వర్గస్థులైన అమరజీవి పొట్టి శ్రీరాములు స్మారక సొసైటీ గౌ. కార్యదర్శి, శ్రీ వై.ఎస్. శాస్త్రిగారికి, ప్రముఖ కవి భైరవసు బి.టి. రావులకు శ్రద్ధాంజలి ఘటించారు.

పుస్తకాలు

చీకటిలో చందమామ
రచన : సత్యం మందపాటి
వెల : రూ. 45/-
పేజీలు : 144
ప్రతులకు : వాహిని బుక్ ట్రస్ట్, 1-9-286/3, విద్యానగర్, హైదరాబాద్- 500 044 విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్, బాంకు స్ట్రీట్, హైదరాబాద్ మరియు ఇతర బ్రాంచీలలో, నవోదయా బుక్ హౌస్, ఆర్య సమాజ్ మందిరం ఎదురు, బడెచౌక్, హైదరాబాద్, నవోదయా పబ్లిషర్స్, గవర్నర్ పేట్, విజయవాడ.

అమెరికాలో ఉంటూ అక్కడి యాంత్రిక జీవితంతో సతమతమవుతూ తెలుగు సంస్కృతికి తెలుగు సాహిత్యానికి అంకితమయి తీరిక చేసుకుని ఆణిముత్యాల వంటి కథలను, నవలలను సమర్పించారు శ్రీ సత్యం మందపాటి. వీరి ఎన్నారై కథలు, 'రచన' మాస పత్రికలో ధారావాహికంగా వచ్చినాయి. ఈ నవలలో రాజు మృత్యువు సమీపిస్తున్నా కృంగిపోకుండా తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని జనాన్ని నవ్విస్తూ బ్రతుకుతూ తన జీవితాన్ని ముగిస్తాడు. మొదటినుండి చివరవరకు ఏకబిగిన చదివించి మన హృదయాన్ని ద్రవింప జేసే నవల ఇది.

– చివుకుల రామేశ్వర్

"వీటిల్లో మీకు ప్రవేశం కూడా ఉందా? ఒట్టి ఆసక్తేనా?"

"సంగీతం నేను నేర్చుకోలేదుగానీ చక్కగా పాడతాను. స్కూల్లో, కాలేజీల్లో బహుమతులు గెలుచుకున్నాను. ఇక సాహిత్యంలో ఇప్పటిదాకా పది కవితలు, పాతిక కథలు అచ్చయ్యాయి. క్రికెట్, చెస్, కేరమ్స్ బాగా ఆడతాను. టౌన్లో మంచి కంసిస్టెంట్ బ్యాట్స్‌మన్‌గా, లెగ్ స్పిన్నర్‌గా పేరుంది."

"మీరు నిజంగా గొప్పవారు. ఒక వ్యక్తికి యిన్ని రంగాల్లో ప్రవేశం, ప్రావీణ్యం ఉండటం గ్రేట్"

"అదే నన్ను ఎదగనీయకుండా చేసింది"

"అదేం?"

"చిన్నప్పట్నుంచీ ఒక్క క్రికెట్‌పైనే కాంసన్ట్రేట్ చేసి ఉంటే ఓ టెండూల్కరో, అనిల్ కుంబ్లేనో అయి ఉండేవాణ్ణి. సంగీతంలో మాత్రమే కృషిచేసి ఉంటే ఓ ఘంటసాల, ఓ బాలు అయి ఉండేవాణ్ణి. రచనల్లో మాత్రమే కృషి చేసి ఉంటే ఓ యండమూరి, ఓ మల్లాది అయి ఉండేవాణ్ణి? చెస్‌పై పూర్తిగా మనసుపెట్టి ఉన్నా ఓ విశ్వనాథన్ ఆనంద్ అయి ఉండేవాడిని. ఇప్పుడు ఏ గుర్తింపూ లేక టౌను లెవల్‌కు మించి ఎదగలేకపోయాను" బాధగా అన్నాడు.

"అలా ఎందుకనుకొంటారు? టెండూల్కర్ మీలా కథలు రాయలేదు. బాలు మీలా క్రికెట్ ఆడలేదు. విశ్వనాథన్ ఆనంద్ మీ అంత శ్రావ్యంగా పాడగలడో లేడో. కాబట్టి ఇన్ని రంగాల్లో ప్రావీణ్యం ఉన్న మీరే గొప్పవారు"

"మీరు నా మీద ఇష్టంతో అలా అంటున్నారుగానీ నేను చాలా సామాన్యుణ్ణి. ఇప్పుడిప్పుడే ఎదగడానికి ప్రయత్నిస్తున్నవాణ్ణి"

"ఓ కళాకారుడికి గానీ, క్రీడాకారునికి గానీ అహంకారం, గర్వం ఉండకూడదు. అవి ఉంటే అతను ఎదగలేడు. మీలో అణకువ ఉంది. కాబట్టి మీరూ ఏదో ఒకనాటికి ఎంతో ఎత్తుకు ఎదుగుతారని నా నమ్మకం"

"నా మీదమీకున్న నమ్మకానికి థ్యాంక్స్. ఇంతకూ మనం ఎప్పుడు కలుసుకోబోతున్నాం?" శరత్ అడిగాడు కుతూహలంగా.

"ఆల్‌రెడీ మనం ఒకసారి కలిశాం. మీరే నన్ను చూడలేదు. రెండో అవకాశం రేపు సాయంత్రం వస్తుంది."

"ఎలా?"

"ఫస్ట్‌ఫ్లోర్‌లో ఉన్న పట్టాభిగారు తన కుమార్తె పెళ్ళి కుదిరిన సందర్భంగా ఫ్లాట్స్‌లో ఉన్న అందరికీ మన బిల్డింగ్ వెనుక ఉన్న ఖాళీ స్థలంలో డిన్నర్ పార్టీ ఇస్తున్నారు. సో నేను మీకు అక్కడ కనిపిస్తాను. అయితే భావన ఎవరని మీరు ఎవర్నీ అడగకూడదు. మీరే కనుక్కోవాలి."

"అలాగే" ఉత్సాహంగా అన్నాడు శరత్.

"ఆల్ ద బెస్ట్ బై"

* * *

పార్టీలో శరత్‌కు వయసులో ఉన్న అమ్మాయిలు అయిదుగురే కనిపించారు. అందర్లోకి అందమైన అమ్మాయి దగ్గరికి వెళ్ళి "హలో భావనా" అన్నాడు.

"సారీ నా పేరు స్నేహ" అంది ఆ అమ్మాయి.

"సారీ" అన్నాడు శరత్. ఆమెని "భావన ఎక్కడ" అని అడగాలనుకున్నాడు. అయితే అలా చేయనని భావనకు మాట ఇచ్చినందువల్ల ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు. మిగిలిన నలుగురు అమ్మాయిల్నీ దగ్గరగా చూస్తూ, ఎవరైనా పిలిస్తే ఆ పేర్లు నోట్ చేసుకుంటూ గడిపాడు. పార్టీ సగంలోనే ఆ అమ్మాయిల్లో భావన లేదని అతనికి తెలిసిపోయింది. అతనికి భావనమీద కోసం కూడా వచ్చింది, తనకు కనబడకుండా దాగుడు మూతలు ఆడుతున్నందుకు.

ఆ రాత్రి అతనికి ఫోన్ వచ్చింది భావన దగ్గర్నుంచి.

"మీరు మాట తప్పారు" అన్నాడు శరత్ నిష్ఠూరంగా.

"ఆ పని నాకు ఊహ తెలిసినప్పటినుంచీ చెయ్యలేదు"

"మరి పార్టీకి రాలేదేం?"

"వచ్చాను. మిమ్మల్ని చూశాను. మీరు బ్రౌన్ కలర్ పేంట్ మీద క్రీమ్ కలర్ జుబ్బా ధరించి వచ్చారు. ఈ రోజు మీరు ఎప్పటికంటే అందంగా కనిపించారు. నన్ను కనిపెట్టే ప్రయత్నంలో ఆ అమ్మాయిల చుట్టూ తిరగడం చూచి నాకు భలే నవ్వొచ్చింది."

"మీరు మారువేషంలో వచ్చారా?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"లేదు"

"కొంపదీసి మీరు నలభై ఏళ్ళ ప్రౌఢ కాదుకదా?"

"కాదు" అంటూ నవ్వింది.

"మరి మిమ్మల్ని నేను ఎలా మిస్ అయ్యాను?"

"ఆ విషయం మీ మిసెస్‌ని అయ్యాక చెబుతాను. ఏం చేస్తున్నారు ఇప్పుడు?"

"ఓ వారపత్రిక నవలల పోటీ అనౌన్స్ చేసింది. అందుకోసం నవలకు ప్లాటు ఆలోచిస్తున్నాను. అయితే నవల రాయడం అంత సులభం కాదు. పేజీలకొద్దీ రాయాలి. అంత ఓపిక, టైము నాకు లేదు. పైగా ఈ నెలాఖరులోగా పంపాలి. ఇరవై రోజుల్లో నూటయాభై పేజీలు రాయడం యింపాజిబుల్"

“వేర్ దేర్ ఈజ్ ఎ విల్, దేర్ ఈజ్ ఎ వే. యు కెన్ దూ యిట్. ఈ రోజు నుండే ప్రారంభించండి”

“ప్రయత్నిస్తాను”

“ప్రయత్నించడం కాదు. పట్టుదలతో రాయాలి. ఇంకా ఇరవై రోజుల టైముందని అన్నారుగా. రోజుకు పదిహేను పేజీలు రాసినా పది రోజులకు నూట యాభై పేజీలు పూర్తవుతుంది. ఆ తర్వాత మార్పులు, చేర్పులకు రెండు రోజులు. తర్వాత ఫెయిర్ చెయ్యడం”

“సరే. ఈ రోజు నుంచి ఆ పనిమీదే ఉంటాను”

“కార్యసాధకులెప్పుడూ ఆశావాదులుగానే ఉండాలి. గుర్తుంచుకోండి”

“గుర్తుంచుకుంటాను. బై”

* * *

పదిహేను రోజుల తర్వాత భావన శరత్‌కు ఫోన్ చేసింది.

“అబ్బ ఎన్నాళ్ళకు విన్నాను మీ వాయిస్. ఏమయ్యారు ఇన్నాళ్ళూ?”

“మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేయకూడదని ఫోన్ చెయ్యలేదు. నవల పూర్తయిందా?”

“అయింది. ఫేర్ కూడా చేసేశాను” ఆనందంగా చెప్పాడు శరత్.

“నేను చెప్పానా మీరు రాయగలరని. నాకు ఆ నవలను చదవాలని ఉంది. నాకు అందజెయ్యగలరా?”

“తప్పకుండా. మీ ఇంటికి తీసుకురానా?”

“ఆశ. నేను ఇంకో అయిదు నిమిషాల్లో మీ ఇంటికి వస్తాను. మీరు నవలని ఓ సంచిలో పెట్టి మీ మెయిన్‌డోర్ హేండిల్‌కు తగిలించి వెళ్ళిపొండి. నేను వచ్చి నవలను తీసుకుంటాను. మరో అయిదు నిమిషాల తరువాత మీరు మీ ఇంటికి వచ్చెయ్యవచ్చు. అయితే మీరు ఎక్కడా దాక్కుని నన్ను చూసే ప్రయత్నం చెయ్యకూడదు.”

“అలాగే”

అయిదు నిమిషాలు బయట తిరిగి తన ఫ్లాటుకు వచ్చిన శరత్‌కు తలుపుకు అతికించబడి ఉన్న ఓ కాగితం కనిపించింది.

(మిగతా వచ్చే సంచికలో)

తెలుగు నేలను చీల్చకురా!

తెలుగు నేలపై ఏ
గ్రహణచ్ఛాయలలుముకున్నాయో
అన్నెం పున్నెమెరుగని నోరు పెగలని
తెలుగుతల్లి
బొట్టును పంచుకోవాలట,
సౌభాగ్యాన్ని
తుంచుకోవాలట
నాడు “పొట్టి”చే పొడుగించిన
“ఆంధ్రప్రదేశావతరణము”
రేపు శిఖను నరికే చీలికల
తరుణమా?
సముద్రతీరాలు కొందరికి
సస్యశ్యామలాలు కొందరికి
మంగళారతులిచ్చే బంగరు
పళ్ళెమొకరికి
కరిగి కాంతులిచ్చే కర్పూరమొకరికి
తేట తెలుగు ఒకరిది, తీయ
“తెలంగు”
మరొకరిదా?
తెలుగుతల్లి వీళ్ళకు తెలంగాణాతల్లి
వాళ్ళకా! అయితే
ఆకలిదప్పులు తీర్చే
అన్నపూర్ణమ్మెవరికి?
అమ్మ కీర్తిని గానం చేసిన గొంతులు
జీరబోవా?
అమ్మ రూపాన్ని చెక్కిన ఉలులు
ఒరిగిపోవా?
తెలుగుతల్లి విశ్వసౌందర్యాన్ని
వర్ణిస్తున్న నా చిన్నికలం
ఈ కలకలంలో కమిలి కాష్టంలో
కాలిపోతూంటే
అమ్మ దీన స్థితిని జూచి కలాలన్నీ
కన్నీళ్ళు కార్చవా?
ఐక్యమై వేర్పాటువాదుల గుండెలను
చీల్చవా!
పనికోసం పరదేశానికెళ్ళిన
చిన్నతమ్ముడు, చిట్టిచెల్లెలు
ఒట్టి అమాయకులురా.
వాళ్ళనడిగారా?
పంట పొలాల్లో వరినాట్లు వేస్తున్న
పెద్దన్నయ్య వదినలు
రాత్రింబవళ్ళు పనులుజేసే
కష్టజీవులురా వీళ్ళనడిగారా?
నాలుగెద్దులై పోట్లాడి నలుదిక్కులా
వెళ్ళిపోతే
నడిమ తల్లులు నలిగిపోతారు.
అన్నపూర్ణ ఆక్రోశిస్తుంది!
శ్రమజీవులు తెలుగు ప్రజలు శ్రమ
శక్తిని మరువకండి!
చించుకుని పంచుకుని
సంపదలెవరిస్తారని
కాచుక్కూచుంటారు కళ్ళనీళ్ళు
కార్చుతారు.
మన భాగం పంచుకుందాం! మనమే
పాలించుకుందామనే
స్వార్థ రాజకీయాలను నమ్మకు ‘ ఆ
రొచ్చులోకి దిగకు -
అడ్డుగోడ కట్టకు - అవస్థలు కొని
తెచ్చుకోకు!
తెలుగు నేలను చీల్చకురా తెల్లమొగం
వేయకురా
చిన్న చిన్న రాష్ట్రాలు ఏమి
వారుకున్నాయని
ఎగిరి ఎగిరి పడతారు ఎందుకు భ్రమ
పడతారు.
వరుణుడు కరుణిస్తే వానజల్లు
కురిపిస్తే
పంటలకు కరువు లేదు పసిడికీ
లోటు రాదు.
అన్నాచెల్లెళ్ళుగా అక్కాతమ్ముళ్ళుగా
అందరం ఒకటిగా
కలకాలం కలిసుందాం కష్టాలను
తరిమికొడదాం!

- బ్రహ్మశ్రీ మేల్పాడి గణేశాచారి